

PRŮVODNÍ LIST KRÁLOVNY JOHANY

Johana, z milosti Boží královna česká,
markraběnka moravská, vévodkyně lucemburská a slezská,
markraběnka lužická atd., společně i jednotlivě všem
nejjasnějším králům, bratrům našim, pozdrav a vzrůst všeho
dobra, a nejctihodnějším i ctihodným, jakož i jasným církevním
i světským knížatům, vévodům, markrabím, lanckrabím,
hrabatům, pánům, šlechticům, rytířům, panošům, hejtmanům,
vrchnostem, správcům, představeným, celníkům, výběrcům
a rychtářům kteréhokoli stavu, hodnosti nebo postavení, obcím
i radám měst, tvrzí, městeček, vesnic a míst, kterým se tento
naš list dostane do rukou nebo kteří by sním byli vyhledáni,
přátelům nám upřímně milovaným, pozdrav a všechno dobré,
poddaným však našim milost královskou a všechno dobré!

Nejjasnější, nejctihodnější, ctihodní, jasní, velmožní, urození,
věrní, vážení, horlivý, stateční, opatrní, prozíraví, bratři,
přátelé a věrní naši milí! Protože velmožný a urozený Lev
z Dožmitálu a z Blatné, bratr náš co nejupřímněji milovaný,
ukazatel tohoto listu, hodlá rozmanité světa končiny, království,
knížectví, země, panství, soudní pravomoci a kraje ke svému

rytířskému výcviku navštívit, aby tak, poznaje z mnoha stran lidské obyčaje a mravy, mohl lépe zaříditi svůj život a nabyti osvědčených zkušeností rytířských, ačkoli jsme tento jeho chvályhodný záměr přijali zčásti radostně, protože doufáme, že Všemohoucí, jenž celý svět má v ruce a jehož slovem mocným se vše upevňuje, bez pohromy a ve zdraví ho k nám přivede nazpět a šťastně bude řídit jeho kroky, přece však ze strany druhé neustáváme vzlykavě vzdychati, jako bychom rozhodnutí svého pokrevného bratra litovali. Ale co se dá dělati? Nic jiného, než Bohu poručiti a neustále vzývati šťastný osud, aby tento svůj úmysl, hodný chvály, dobře započal, lépe v něm pokračoval a nejlépe jej skončil.

Přejíce si tedy, aby s ním na kterémkoli místě přátelsky a vlídně bylo jednáno jako s nejmilejším bratrem našim, kterého neméně než samy sebe milujeme, aby tak požíval plné bezpečnosti, všem vám ho, jak nejsnažněji můžeme, doporučujeme a tímto listem svým vás u každého z vás prosíme, poddaným však zemi našich vážně přikazujeme: svrchu psaného bratra našeho nejmilejšího. Až k vám přijde, laskavě přijměte, vlídně se k němu chovejte a ve věcech, které se týkají rychlosti a bezpečnosti jeho cesty, jemu tak po zemi, tak po vodě pomocnou a odměny nepožadující vůli projevujte!

Jemu pak i družině jeho a služebnictvu, koním se zbraněmi a tlumoky a všem jiným jeho věcem všechny přechody, přístavy, mosty, země, kraje, pravomoci, města, městečka, hrady, vsi a kterákoli jiná místa beze všech dávek, převozného, cel, mostního, mýtného i všech jiných platů a všelijakých překážek dovolte přecházeti, na nich zůstávati a svobodně se vraceti!

Jemu také a všem jeho, kdyby toho bylo potřeba, se postarejte o bezpečný doprovod, čímž se nám nejpříjemněji zavděčíte!

Každý pak projev pomoci nebo přízně, který jakýmkoli způsobem učiníte tomuto bratrově našemu, z celého srdce milovanému, považovati budeme, jako by nám samým byl učiněn.

Za všechny ty věci také každého z vás toužíme s pomocí Boží co nejlépe a nejvíce odměniti.

Dáno v Praze desátého dne měsíce listopadu
léta Páně tisícího čtyřstého pětadesátého,
kralování našeho roku pátého.
Z osobního příkazu královny